

2 Si Formis Præsentis Coniunctiui addantur particula, Akò, si, &, kadà, cum: significabit tempus Futurum ut, Akò bùdem dòbar, si ero bonus. Kadà bùdem zdrâv, cum ero sanus tunc autem melius erit mutare, m, in, u, Akò bùdu. Kadà bùdu.

3 Primo Præterito Imperfecto nulla additur particula; sed coniugatur, ut positum est. quod si addatur particula, dà, efficiet sensum alterius partis, quem habet idem tempus apud Latinos, ut, eßem, che fussi, dà bihbìo, uel bil, ad quem sensum etiam exprimerem dum inseruiunt formæ præsentis, ut, dà bùdem.

4 De futuro dici potest, si cum participio iungantur formæ ipsius, sensum propositum habituras. At si cum forma Infiniti copulentur hunc sensum, ut, Kadà bùdu bìti, cum futurus ero, quando sarò, per effer: nonnunquam hoc ipsum authores ponunt in primo sensu.

Admonitio V.

De Infinito.

Adbuc excogitare non potui, neque inuenire apud aliquem ex authoribus huiusmodi ullum aliud tempus præter præsens, quare huius unius formam posui.

Gerundia nō declinātur, nisi facta participia.